

Передплата

«РУСЛАНА» вносять:
в Австрії:
ч. пів рік . . . 20 кор.
ч. рік . . . 10 кор.
на шість років . . . 5 кор.
а. місяць . . . 1-70 кор.

За границю:

пів рік . . . 16 рублів
або 36 франків
ч. рік . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милоста і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. п. Дзямбровского (Хорунщина). Експедиція місцева в Агенції Сєколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошенє звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надїслаім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Сербія против Австрії.

Чималою сенсациєю в політичній сьвітї став факт такого корисного уложеня австрійского бюджету, як се проявило ся в предложенім державній радї на слїдуючий рік проєкті бюджету. Стало се доказом, що така економічно розвиваюча держава не є прецінь безсильним злїнком розпадаючих ся частий, дряхлою будовою, для якої вже ріжні політичні пророки визначували пляни розібраня. Так само і угорский бюджет представляє ся сьвітно і доказує, що Австро-Угорщина не тільки є знаменитим консументом, але і підприємчим продуцентом, який кожній сусідній, менше розвиненій державі може стати у добрій пригоді.

Найбільше діймило се певно Сербію, яка так легкодушно запустила ся у цлову війну з Австро-Угорщиною. Якими ілюзіями руководять ся сербські політики, виходить з реляцій співробітника Westminster Gazette п. Бовіля, який пише: Отсе я вернув з Сербії, де мав розвідати кермуючі круги політичні і економічні в справі торговельного трактату з Австро-Угорщиною, — зглядно що до евентуального нового торговельного курсу сербської політики. Довідав ся я там — а се найважнійший здобуток мові виправи — що в руках віденьского кабінету вже находить ся правдоподобно нота Сер-

бії, яка безперечно уможливить Австро-Угорщині зновленє переговорів за торговельний трактат.

З чималим занятєм я слухав, що оповідано мені про зарядженя, які Сербія загадує підприняти для запобіженя шкодам, які спричинить цлова війна. Удїлено мені інформації сего змісту, що п. Пасіч в борбі проти жаданя Австро-Угорщини найшов сильне підпертє у дипломатичного репрезентанта Франції в Білградї, який добачує для своєї держави користь у цловій війні Сербії з сумежною монархією. З его ініціативи прибула до Сербії французка комісія, яка розсліджує докладно економічні відносини Сербії і запевнила на час пяти літ улекшеня для транспорту безрог з Сербії до Франції. Також транспорт сербских рільних продуктів, як збіжа, кукурудзи, сливок до Франції і інших країв не стріне великих перешкод. Сам Пасіч, з яким мав розмову англійский публіцист, висказав бажанє, щоби англійські і французські капітали льокували ся в Сербії задля експлоатованя гірництва. Держава звернула би їм 4 до 4^{1/2} опроцентованя. В наслідок тих старань думають Сербии зовсім виперти зі свого краю австрійські виробы, а заступити їх французкими. Початок зроблено з гарматами, які замовлено в Крайцотї, а також надїють ся одержати державну позичку з Парижа.

Та чи сповнить ся сей послїдний

вигляд, чи сповнить ся бодай часть тих інших, рожевих надїй? Сербія зриваючи природну звязь з сусідною державою отворила тільки поле для політичних спекуляций. Ніхто так дешево і добре не зможе заспокоїти потреб Сербії, а з другої сторони на таких корисних услїях купувати від неї єї рільні плоди, а всякі комбінації з торговельниками за горами і морями належало до утопійних поривів.

Експозе міністра скарбу.

(Конець).

Бесїдник з деяких зглядів жалїє над фактом, надмірного зросту середних шкїл, однак не робить сего з фіскальних зглядів, але разом з міністром просьвіти з тої причини, що гіперпродукція на тім поли витворює дуже нездорові відносини, є причиною надпродукції кандидатів до т. зв. вільних заводів. Бесїдник апелює до послів, щоби з своєї сторони старали ся вплинути на поправу в тім напрямі і звертали молодїж на дорогу практичного вихованя в фахових промислових школах і рільних та комерцияльних заведенях. Правительство в слїдуючїм бюджеті вставить значні суми на утворенє відповідних фахових шкїл.

Австрія є в Европі перша, що може предложити замкненє рахунків за р. 1905,

Артур Меллер.

Романтичність.

(Конець).

Вечір як нинїшний — перед його відїздом — як нинї. Віна сидїла при фортепїанї й співала «Міньон», мала старомодну брошку. Він стояв коло неї. Коли скінчила, схилив ся й поцілував її в чоло. Але що він сказав?

І се не може бути то, про що вона тепер згадала по шїснайцяти літах, наче найважнійшу пригуду житя. Розяснило ся йому, як вона, отворивши вікно й схиливши голову, говорила:

— Іваре, не знаю, чого ми нинї вечером до сего вернули. Тепер вже всьо за пізно. Але повинна я се сказати одніський раз, коли я мовчала через ціле своє житє. Іваре, я добре розумїла, чому ти не прийшов до нас в літї по тій подорожи ані слїдуючого літа... Ти сказав мені се раз ту на верандї, що чоловік з твоїм терпїнем не має права

женити ся, передовсім коли він є засу-джений на смерть, як ти думав, що... о, я сама знаю, як ти поступив благородно, але я не могла би була сего підняти ся. Про все те від тоді я думала й я постановила просити тебе о прощенє, хотяй би було се й запізно. Собі ніколи не прощу, що я сама з себе не прийшла до того...

Напливаючі сльози відобрали їй силу говорити.

Повітовий судия глядїв упрямо на неї. Шїснайцять літ живила кровю свого серця то натягнене виображенє. Хто був бу инакше подумав як, що єї жите спливе на вареню, а тепер розкрив ся перед ним романс, вилелїяний одним поцілуєм в сумерку — яким він сам грав за цілий час ролю героя, не знаючи про се.

Коли юрист шукав за кількома відповідними словами, щоби відогнати тверезим, лагідним способом сю химеру, збудила ся у нїм нерішучість задля єї сльоз. Не було зворушаючої сцени, не було гіркого вибуху. Навіть не схилила

ся, лише оперта о вікно плакала стоячи. Щось було екзальтичного на єї заплаканім лиці, що увільняло її від гнетучої буденности.

Яке мав право позбавити її найбільшого клопоту єї житя? Що полишить їй, як скаже їй, що то, що було перед шїснайцять літами, минуло й ніколи не було, що се був лиш случайний напад двацятьтїрилітнього студента в залицяню?

Приступив до Мїни й поглядив з незручною торжественістю єї волось:

— Не маємо нічо собі закидувати Віно, се була тїнь смерти, що стояла між нами. Але не жалуймо того, що було між нами.

Повітовий судия глянув за ню з чутєм, забарвленим властиво краскою зависти. Через довгу хвилю сидїв в темнотї ще на верандї, цмокаючи цигаро з вигаслим серцем.

Пер. М. Боднар.

і се дозволило міністри при укладанні прелімінарія бюджету вчислити надвижки. Мимо того бесідник на будуче остерігає перед всякими занадто наглими скоками в бюджеті і радить приміювати жаданя до фінансової спромоги держави. Бесідник заявляє, що в сегорічній бюджеті правительство узгляднило резолюцію палати з р. 1902, взиваючи, щоби в цілі ліпшого поміщення державних урядів і шкіл старати ся о будинки для них в дорозі аннуїтетів.

З черги обговорює міністер спільні квестії, котрі є поміщені в бюджеті в розділі «державний довг». Ходить тут о заповісне жадань, які ставляє військо і маринарка на виеквіпованє, а особливо о покритє квоти припадаючої на Австрию. Беручи кругло 191 мільонів на покритє, припадаюче на роки 1902 до 1905 включно, мусіло ся суми ті, тому що не було ухвали палати, покрити з касових запасів. Коли палата призволить на суми, зажадані в теперішнім предложеню, то міністер суму 94,840.000 за р. 1906, а також квоту припадаючу на р. 1907 буде міг покрити без надзвичайних кредитових операцій. Опісля бесідник вказує на великий зріст квоти т. зв. «особисті доходи». Сума та в порівнаню з р. 1906 є висша о 31.5 міль., а в порівнаню з р. 1905, навіть о 46.5 міль. Се стало ся в наслідок чим раз більших жадань адміністрації. Трудно представити в цифрах суми, які видано на перенесеня урядників з низшої до висшої ранди, на іменованє ad personam, extra statum, на службу і т. д.

Зріст сеї суми доказує, що правительство дбає про урядників. За те правительство має право домагати ся, щоби єго зарядженя, котрі може не заспокоюють усіх жадань урядників, були урядниками і службою трактовані не так, як се діялось послідними часами. Скликуване бурливих зборів, безглядні і пристрастні атаки преси не є відповідними средствами, щоби звернути правительство з вибраної ним дороги. Конечна є дисципліна і не можна допустити, щоби діяло ся так, як в Долішній Австрії, де на зборах урядників висказано обуренє властям і міністрам і обиджувано їх. Всі жаданя урядників найдуть у міністра послух; але на такі події він не дозволить, бож ніяке правительство до чогось подібного не допустило би.

Дальше каже бесідник, що від січня до серпня с. р. доходи з податків були висші о 58,430.220 К, внаслідок чого в прелімінарі на р. 1907 вставлено висші суми в доходах. Бесідник на підставі статистики з років 1900—1906 вказує на збільшенє доходів з цукру. Внаслідок сего на р. 1907 можна було преліминувати велику надвижку доходів в сумі понад 70 міль. корон.

Управильненє відносин до Угорщини стоїть на домінуючій становищі в економічній програмі правительства. Палата знає дотеперішній хід сеї справи, котрай уможливив переговори над цілим комплексом угодових справ і довів до нової угоди. Так само розуміло сю справу і угорське правительство. Переговори ведуть ся від кількох тижнів, на переміну у Відні і в Будапешті. Ніхто не може

сумнівати ся, що при сих переговорах правительство буде з непохитною рішучістю пильнувати австрійських інтересів. Мимо великих трудностей, не можна сумнівати ся, що дійде до угоди, котра вдовольнить обі сторони.

На регуляцію рік в Галичині преліміновано 45,772.000 корон. Що до будови водних доріг, то на жаль, правительство може розпочати в слідуючій році будову части одного з силанних каналів, бо вступних праць не доведено до того стану, щоби з цілим спокоєм можна розпочати будову, котра без вступних праць і трасованя дороги була би викиданєм мільонів. Правительство вже поробило великі приготавленя, щоби в першій половині слідуючого року розпочали ся дві важні роботи. Каналізація Висли в цілі поправи плавби в околиці Кракова і Подгужа і подібні інвестиції в Чехії.

В цілі піднесеня промислу і рільництва помножило правительство залізничий парк, видаючи на закупо залізничних возів 31,500.000 К. Міністер заповідає, що небавом внесе предложенє що до утвореня центральної каси господарских і зарібкових товариств. Закон є вже виготовлений. Се предложенє має велике значінє для розвитку дрібного промислу і селяньського стану. Що дотичить участи держави в центральній касі зарібкових товариств, то призначено на се 6 мільонів К. Крім того треба богато мільонів, аби доповнити недостачі на науковім, гуманітарнім і санітарнім поли. На ліпше поміщенє клінік призначено 5 міль., на поборюванє туберкульози 2 міль.

Поки закінчу, то з огляду на те, що бюджет на р. 1906 не є ще полагожденний, прошу високу палату, щоби єго полагодила в дорозі скороченого поступованя. Вкінци просить міністер о принятє предложень.

З подорожи до св. Землі.

(Дальше).

Єрусалим 15. вересня 1906

В пятницю 14. вересня вже не так рано треба було зривати ся. Ті, що бояли ся москитів, та заперли вікно і запустили сітку на ліжко, добре вийшли, бо хотай москитів в той час майже нема, однак через студінь нічну і вогке нічне повітрє менше витревало позахрипали. Се зовсім понятне, бо місто збудованє на скалі, а камінь скоро розгріває ся, та по заході сонця скоро остигає. Як серед волудня дуже горячо, так в ночи зимно стає докучливим, а нераз треба брати на себе теплий плащ.

Священики беруть зі собою фелони, бо мають відправляти служби Божі в печері смертної тревоги, де Христос перед муками молив ся заливаючи ся кровавим потом і просив Бога Отця, щоби відвернув від Него чашу горя.

Нині сподіють ся путники, що буде дуже горячо, як на полудни і беруть парасолі. Кождий, як тільки може, легко убирає ся. Від австро-угорського приюту на ліво веде вузка дорога. Ледви люди ру-

шили, а тут вже пискливий голос кулявого жебрака, який йшов вчера і перед-вчера, докучав нам бакшішом, тай дїтвора собі також домагає ся дарунку ріжними голосами. Декотрі дїтваки хрестять ся на знак, що они християни, а тим полонники дають вже більше.

За хвилию улица розширяє ся. Брамою св. Стефана виходить ся за місто, над ріку Кедрон. В брамі стоять турецькі вояки, а побіч є касарня та мешканя старшини військової. Турецький вояк, убраний в мундур, подібний до того, який недавно в австрійськїм війську заведено на пробу, лиш темнійшої краски, на голові фез. Рушницї носять як Москалі, єє спірають на рамя, піддержуючи долонею. В касарни сидять лиш ті вояки, які мають службу, прочі сплять в дома. Даремно шукав я через цілий час побуту в Єрусалимі, чи не побачу нашого пана фрайтра на брамі зі служницею. Нема також такого съвятчного проходу вояків за рогачку, як у Львові за «жовківський друк». Нема і не може бути, бо тут вояки всі женаті. Кождий 18-літний Араб женить ся, а 14-літня Арабка виходить за муж. Поза службою ходять вояки в патинках, ну, і як здає ся, сидять «під патинком». Навіть офіцири не чванять ся, як наші європейські, своїм мундуром, але ходять вигідно без шабел, або зовсім по цивільному. Доми богатих генералів, які в сій хвили по правій руці відділяли нас від площі мошеї Омара, такі самі понурі і тяжкі, як прочі.

Через браму св. Стефана вели жиди первомученика Стефана на смерть, а троха низше на закруті показують камінь, де мали укаменувати св. Стефана, хотай инни думають, що єго укаменували за брамою домаскинської, де є церков св. Стефана.

Сходимо в русло Кедрону і ідемо сходками, відтак вузким проходом до печери тривоги. Ся печера є імовірно давною оливарнею. Священики правлять півголосом, від часу до часу відозвуть ся голоснійше, а з кутів чути зітханя та плач. Печера півтемна, освітлена миготячим полумінем свічки, настроює сумно.

По скінчених відправах цілували вірні місце назначене хрестом єрусалимским, де мав Христос клячати, а відтак кинули ся, щоби бодай грудочку зірвати зі стіни на памятку. Драпали нігтями і різали ножиками в съвятім запалі, та так понадлуплювали стіни, що если кождий паломник се зробив би, то не задовго роздранаять не тільки печеру, але цілу гору Оливну по троха привезуть до Європи. При виході стоїть хрест, який вдавнину один полонник приніс аж до Єрусалиму на плечах піхотою.

До церкви гробу Марії не пішли ми, хотай була по дорозі, бо Вірмени відправляли.

Дорога веде дальше на гору Оливну. Перший є город Гетсеманський, гарно удержаний цвітник, огорожений муром, а сама середина обведена решіткою. Тут росте 8 дерев оливанних дуже старих. Оливне дерево має ту признаку, що стяте, випускає нове галузя з коріня. Если прийати, що побідоносці нищили всі памятки і зрубали і ті дерева оливанні,

то все таки пень сам, який випустив віти, походить з часів Христових.

При вході просив братчик, щоби не рвати і не псувати города, бо він сам дасть цвітку і образець з листком оливним на памятку. Не один аж тряс ся, хотів землиці на памятку — та годі було!...

Коло городу на право від виходу вмуровано таблицю, де Юда Іскаріот зрадив Христа.

(Дальше буде).

3 державної ради.

На вчорашнім засіданню внесли інтерпеляції між іншими: пос. Яворський в справі політичної адміністрації в Галичині і покривдження руского населення тимиз властями; пос. Брайтер в справі поліпшення відносин маґазинових і стаційних помічників як і управління авансових відносин поштової служби.

Міністер краввої оборони ген. Шенайх, відповідаючи на інтерпеляцію, заявив, що проєкт нової військової процедури карної є вже випрацьований, тільки ще нема порозуміння що до судової мови. Міністер війни предложив вже конкретні пропозиції обом правительством.

Пристаплено з дневного порядку до подрібної дискусії над антикарским законом і полагоджено его в цілости, принявши в другім і в третім читанню. Відтак пристаплено до наглого внесення пос. Бегайма в справі реформи службових відносин при почті і по промові внескодавця та пос. Шгайнера, який заявив ся за наглостію, перервано дискусію. На дневний порядок слідуєчого засідання поставлено закон про контингентованє цукрових бураків.

НОВИНКИ.

— Календар. В четвер: руско-кат. Харитини муч.; римо-кат. Луки еванг. — В п'ятницю: руско-кат. Томи апост.; римо-кат. Петра з Алькан.

— З Язорова пишуть нам: Дня 14. с. м. в день Покрова Пр. Богородиці мала Русь яворівська нагоду побачити прекрасну виставу «Хор Ангелів» яку зготовив Монастир Василянков з своїми вихованцями, Німецька сценічна вистава зложена з декламацій і співів при гарних строях Ангелів, освітлених штучними огнями на великій до забав ново вибудованій сали, переведена прекрасним стихом на руску мову одною з монахинь, котра, мимоходом кажучи, зраджує талант поетичний — зробила миле вражінє. Взагалі признати треба, що Монахині Ч. св. В.В. від часу заложєня семінарії учительської, позискавши так знамениту силу як радник Словєський, не жалують ні коштів ні труду а з здвозною ревностію старають ся о вихованє і образованє повірених їм дівчат. Не диво отже, що і родичі в небувалім досі числі повірили свої донечки під їх опіку (около 80 дівчат крім доходячих з міста). Если так дальше піде, то інстатутція тутешна стане одною з перших того рода в Галичині і згорне около себе велику часть рускої інтелігенції.

Учасник.

— Інавгураційний вечєрок. Львівський «Сокол» уряджує дня 8. падолиста с. р. інавгураційний вечєрок у власній салі в будинку «Дністра». В програму вйдуть гімнастичні і добіріні концертіві точки.

— Новий будинок «Дністра» на розі улиц Рускої і Підвала вже на викінченю, а деякі

приватні партії вже спровадили ся там на мешканє. Бюра «Дністра» перепроваджують ся туда з каменяці «Просьвіти» около 25. с. м. В партері на розі згаданих улиц буде містити ся торговля «Сокольський Базар», а перенесєнє єї там послідує з початком другого тижня. В партері при другім подвірю з входом від Рускої улиці є в будинку «Дністра» гімнастична сая руского «Сокола», яка має бути готова також десь в другім тижни.

— Конференція австрійських єпископів вєслала з Відня на руки ке. кардинала Ріхарда в Парижі письмо з висловом щирого жалю з причини борби з Церквою у Франції і подив для французских єпископів за їх подиву достойну угоду, привязанє до св. Столиці і оборони невєрзущимих прав Церкви. Письмо висловлює дальше желанє для французских єпископів, а кінчять ся заявою, що австрійські єпископи будуть молити Бога, аби ворожі затії не вийшли на шкєду католицкого населєня Франції.

— Забавовий кружок «Основи» просить всіх львівських громадян на вечерниці з танцями, які відбудуть ся в суботу 20. с. м. в салі «Рускої Бєсїди», Ринок, ч. 10. I. п., о годині 8. вечєр. Вєтуп 1 К (пр. Академики платять 50 с). Стрій візитовий. Буфет в власнім заряді.

— Товариство «Руска Бєсїда» в Тернополи, устроєє в неділю дня 4. падолиста великі вечерниці з нагоди отворєня нового льокалю. В програму входить часть вокальна, а відтак танці при музиці військової. Початок точю о год. 8. веч. Стрій вечерковий. Вєтуп 2 К від особи.

— Гімназия самоубийств? Приходять ся знова занотувати вельми болючий і сумний факт четвертого з черги сєго року самоубийства ученика рускої гімназии в Тернополи. Один перестрїлив собі голову і догорєє в шпиталі, два застрїлили ся, а ось — як доносить — дня 15. с. м. учєник III. (!) клєси Постригач, син зарібника, відзначаючий і здібний ученик, прогнаний з гімназии за дрібницю кинув ся під колеса залїзниці і згинув. Це се є ознакою нездорових відносин в тій гімназии, єє свідчить вже сам факт грізної манї самоубийств у учеників, послїдним разом в ученика низшої гімназии по видалєню его з гімназии. Причиною прогнаня его було те, що Постригач побив ся, як звичайно буває між хлопцями, з якимсь шєвским термінатором. За те директор Савицький вигнав хлопця зі школи, а перед его батьком зарібником представив его в лихїм свєтлі. Батько побив за то сина, а синок, що наслухав ся про тілько попередних самоубийств своїх старших товаришів, пішов їх слїдом.

— Будинок державної промислової школи у Львові буде відданий на бюра краввої дирекції скарбу. В тій справі львівський маґістрат на оновіщеній сєсії ухвалив отсе: Громада міста Львова відступає державному скарбови тепєришний будинок промислової школи при ул. Театральній на поміщенє частини бюр краввої дирекції скарбу і заплатить готівкою 100.000 К на усунєнє крила давного будинку архіву мап, котре то крило закриває фронтон міського промислового музею. Дальше громада дає державному скарбови на власність ґрунт між промисловою школою а будинком дирекції скарбу, а також ґрунт, який має тепєр на «Зелїзній воді» і який єще буде мусїла докупити під новий будинок промислової школи. В заміну за те державний скарб вибудує своїм коштом на тїм ґрунті на «Зелїзній воді» новий будинок промислової школи, котрого будова обчислена на 700.000 К. Притім громада застерігє собі, щоби будинок вої школи був приміненний також до керамічного відділу, бо ся галузь промислу заєлугує на особливе узглядєнє в научнім пляні школи, а територіяльні услїва нового будинку позволять на практичне образованє учеників в тїм напрямі.

— Фальшивий алярм. Вчєра вечєром о 3/4 на 8. год. заалармовано львівску пожарну сторожу, що горить фабрика дахівок і кафєль

проф. Левинського при ул. Крижовій. Сейчас виїхав в ту сторону трен пожарної сторожи і мало що не впав в розкопаний глибокий рів на ул. Крижовій, де закладають канали. Звїдтам мусїв завернути і шукати иншої дороги до пожару, котрий, здавало ся, є не дуже далеко. Тимчасом горїла якась шєпа в Кульпаркові, котрий не належить до пожарного округа львівського, тому пожарний трен навіть не доїздив до місця огню.

— Ворог подружа. В борбі за розводами бере живу участь соціялістичний посол Шумаєр. Того самого дня, коли часописи принєсли его промову за розводом, лучило ся, що дневник Deutsches Volksblatt подає скандальчєву подію з сопружого житя того посла, котрий жадає, аби сопруже було звичайним контрактом можливим до розвязаня. На одній з найрухливїших улиц дїльниці Марія-гільф стала ся після того дневника така пригода: З дому, де містить ся редакція соціялістичної газетки, якої редактором є Шумаєр, вийшла жєнщина з дитиною на руках. Лєдві она вихилила ся з брами, прєскочила до неї законна жїнка Шумаєра, сїймала за коси та молотила кулаками по спиї і ганьбила послїдними словами. Напєстована не стояла також безчинно. Бїйка була завзята і трєвала чєрть години, поки товпа цікавих видцїв не роздїлила обох закукурїчених бєб. Показало ся, що тою жєнщиною з дитиною на руках була любовниця Шумаєра, а жїнка Шумаєра хотїла помстити ся на нїї за те, що задля любовницї покинув єї иан посол. Шумаєр бачив ту цілу сєцєну з вікна редакції, але на улицю не вийшов.

— Весїлє мільярдерів. В Ессен над Рурою в Німєччині відбуло ся дня 15. с. м. вичанє найстаршої доньки пок. Круппа, властителя звїсної на цілїм свєтї фабрики канон. П-на Берта Круппа вийшла за лєґаційного радника фон Болен і Кальбах, якому цїсар Вільгельм надїв призвище Круппа для него і кожного наїстаршого сина тої родини. На вичаню і на прїнятю був сам цїсар Вільгельм та сидїв на почетнім місци мєжи вдовою Крупповою і матєрию молодого. Розумїв ся, що цїсар Вільгельм як при кождїй нагодї так і при сїй виголосив довшу промову. Слюбний дарунок цїсаря становив містєрає виконаний порцєляновий сервіс з королївської фабрики порцєляни. З нагоди вичаня зложила п-на Берта мільон марок на запомогівий фонд робітників занятих в єї фабриці, а другий мільон марок на ту ціль жертвувала єї мати.

— Живий плїт з верби, котрий не богато коштує, а добру службу робить і красно виглядає, можна завести собі слїдуєчим способом: В осєнї, або остаточнї і рано з веснї, заким ще сок рушає ся, тє ся вербові патики 3—5 центимєтрів гурбї в довготї півтора до двох метрїв, після того, як високий має бути плїт. Тоті патики мусять бути однаково довгі і на долїшнім гурбїшм кінци гладко прїтїяті так, щоби кора не була нарушена. Здовж місця, де має стояти живоплїт, втягає ся шнур і до того шнура робить ся відповідним до того залїзним прутом або яким колїнком, косо в один бїк діри на 25—30 цент. від себе. Коли дійде ся до кінця шнура, робить ся такі самі діри косо в протівний бїк. В тоті діри вкладає ся відтак прїготовлені вербові патики і прїдоптує ся землю коло них. В тої спосіб зробить ся з тих патикив рєшітка; а щоби она ще міцїйше стояла, то до горїшного перехрєста привязує ся вербову лїску. З весною верба прїймє ся і стане пускати галузки. Такий плїт треба бодай два рази до року прїтинати, щоби добре заріє.

— Переписка Адміністрації. ВПов. С. Фод. в Туч. Годимо ся. Заплачено за жовтєнь ст. ст. — ВПр. о. Ев. Шм. в Угор. Дякуємо. Заплачено за другий піврік.

— Дрібні вїсти. В Коломиї помер тамошний посадник і соймовий посол Казимир Бров. Витославський. — Вичанє п. Луки Гайдучка з п-ною Зофією Яновичівною відбує ся дня 23. с. м. в Тростянцї малім, п. Золочів.

Репертуар руского театру в Бучачи.

Саля «Сокола». Початок о 7 1/2 вечером
Білеті продає торговля п. Рогозинського. (Абонамент на 6 вистав під ряд 10 К).

В четвер 18. жовтня «Продана наречена», опера в 3 діях Ф. Сметани. Виступ п. А. Дального, тенора опери в Люблянї. Орхестра побільшена. (Ціни підвишені. Абонаменти ухилені).

В суботу 20. жовтня: «Жидівка вихреста», народний образ в 5 діях Тогобочного.

В неділю 21. жовтня: «Невольник», народний образ зі співами і танцями в 5 діях, переробив з поеми Т. Шевченка, Кропивницький.

Ві второк 23. жовтня: «На дні», сцени з дна життя в 4 діях М. Горького.

Репертуар міського театру у Львові.

В середу: «Орлеанська дівка», трагедія в 5 д. Фр. Шіллера.

В четвер: «Вертер», оп. 4 д. Массенета.

В п'ятницю: «Орлеанська дівка».

В суботу попол.: «Косцюшко під Рацлавицями»; вечер: «Самсон і Даліла», оп. 4 д. Сен-Сенса.

В неділю по пол.: «Галька», оп. 4 д. Моношук; вечер: «Орлеанська дівка».

В понеділок: «Орлеанська дівка».

Ві второк: «Оповідання Гофмана», оп. 4 д. Оффенбаха.

В середу: «Маман Колібри», ком. 4 д. Г. Батайля.

Други Соколи і Сокили! Памятайте, що львівський «Сокол» збирає жертви на будову свого дому.

Телеграми

з дня 17. жовтня 1906.

Відень. Президент угор. кабінету др. Векерле відвідав вчора перед полуднем міністра спільного скарбу, Буріяна, а опісля був у цесаря на цілогодннм внослуханю і представив монархови кілька внутрішніх справ політичних.

Відень. Заповіджене на вчора засіданє комісії виборчої реформи відложено на нині рано о 10. годині.

Петербург. Міністерство внутрішніх справ повідомило міські адміністрації, що в найблизших днях буде оповіщена нова інструкція до виборів до державної думи.

Матеріали до національно-політичного і культурного життя Русинів.

Лист пок. Сидора Єзерського, катехита гімн. в Золочеві, до Волод. Барвіньського.

Сей лист має також звязь із задумуваним в 1879 році в осені віздом у Львові, котрого задачею мало бути «Поєднанє руских партій», а відтак засновани «Діла». — *Ред. Русл.*

Золочів 10. падоляста 1879.

Високоповажаний Пале!

Ви гнівні певно на мене, щом досі не відписав на Ваш попередній лист. Але що писати про справу, яку за дня неперервної непогоди і зовсім не спосібної дороги годі було з людьми обговорити. Уж жилисьмо з'якати ся в Бужку; но се не удалося, хотя я там був; а впрочім скажу Вам, що я зовсім не вірю в згоду с людьми, котрі стільки разів найсвятійшим своїм обовязком спроневерили ся. Іб гадав, що треба дуже осторожно до діла йти, щоб се не виглядало, що ми до нашої безсильности признаємось. Звертаю Вашу увагу на 19. и 20. ЧЧ. коломийскої «Весни» на «Відозвук» и про сьгальні сьогорічні збори «Просвіти» — що неповиннаби «Правда» мовчком переступити, а самі скажете, що три-

вала згода неможлива, бо каже наша пословица «пусти пса під стіл, а він пхає ся на стіл».

Я відносив ся сими днями до центр. Виділу вглядом закупна лишних прим. Ляхів*) не знаю чи се перейде, но що до мові особи и було се дуже пожаданім. Я заручаю Вас, що я був противний друкованю, но більшість рішила а давнійший Виділ нам не сперечив. Тепер весь довг на моїй голові, бо Виділ сьогорічний дуже не добірний. В сих часах повияло до нас кацапщиною и наші учителі се головний стовп кацапщини особливо Сінкевич и Саноцький, які від не давних часів стали всію що народне гудити. 23 минувшого зібрало ся на оживленє філії Общ. Качковского 9 числом — лише всього на всего зробили всіх виділовими, не знаю лише чи таке число «посля ихъ статутівъ» єсть достаточне, зробили Матіяша секретарем, який с того часу в тон прибрал секретаря а Сінкевича місто-предсідателем и бачите зарід гнили готов. Знаю що наша філія не одно буде мусіла поборювати, но вірю у ві жавотність. Тож бачите доконечні в сих часах загальні збори и щоби хто зо Львова до нас завитав, та я о се писав, тільки здержуємо ся, щоби надійшло потвердженє статутів фил. Бурси, а додати мушу, що нам вже раз задля малих формальностей статута відкинено, а хоть самі формальности були дрібні, все такої причинили не мало заходу с переписуваніом, а се мусіло ся як найскорше залагодити и вислати, щоби олючені Качковяне нашу гадку не випередили. То знов спало на мене, тому бачите годі одному чоловікови всіюму дати раду. Я рад би, щоби будучий Виділ був більше місцевий, тоді роботу мож би розділити, но крім Танячкєвича и Чировського нема людей, на яких би ся можє спустити, але не знаю тільки чи Тан. схоже, бо послідною дописю (чи картинкою) центр. Виділу він стан дуже лихої волі и жалив ся на сей поступок. Так бачите и у нас діла стоять не найлутше, додати треба, що ціла околиця связц. се же брата. Івана Виговського» діставем и зараз дало се повід, що Сінкевич говорив, що наше сторонництво лише таких полякующих гетьманів описує — дійсно кажу Вам, що такої игноранції (чи може то злосливість не скажу) у профессора не гадаєм стрічати. А «Вахнянин» що єму ту від сьх обох пнів дістало ся, що осьмилів ся взяти уділ в концерті на дохід «Стражи огневої» — нехай Біг боронить. Но вертаю до брошурки. 4 прим. вжем про дав, але чи всі розійдуть ся не скажу. В половині надслеста переішло Вам остальні гроші з пересланих нам в роспродаж книжок «Правди», які вплинули и сподію ся ще вплинуть и за брошуря, які розійдуть ся. Прочі книжки, коли потреба відошло, а коли ні нехай лежать, часамі несподівано хтось купиць; розуміє ся з учеників, бо з учителів не купиць и хто крім Танячкєвича; прочі патріоти на горло. Що до мові роботи, то скажіть перше, чи она що варта, або вкажіть, деби що переробити, а вжеж коли до чого пригодить ся, я єі не відберу. Даруйте щом наторочив вам всіялячниця, але хотілось Вам всію висказати, бож часто брати ся до писаня листу, повірьте не маю коли, маю бо в своїх власних робіт повно. При сій спосібности здорювлю Вас щиро дружно.

Ваш покірний
Сидір Єзерський.

*) Брошура о. Танячкєвича. — *Ред. Русл.*

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ.

(Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові).

Приїхали дня 16. жовтня: о. Евстахий Бартків з Седлиск, Марія Левицка з Борнелава, о. Евгений Дзерович з Бірки, А. Білявська з Ловиць, Теодор Гуль з Тернополя, о. Іван Біляк з Мшанця, о. Омелян Константиневич з Сявока, Юлій Кидринський з Коломиї, Андрій Трешневський з Перемишля, о. Павло Кудрик з Рогатина, Юрко Боднар з Свистільників, Володимир Мик. Білинський з Посади ольхівскої, Осип Радивил з Калуша, о. Михайло Оргинський з Самбора, Ярослав Бучинський з Станіслава, С. Бонгард зі Львова, Петро Бугель з Краківця і др. Михайло Новаковский з Самбора.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-європейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12 20*, 6 10, 1 40, 5 45, 9 05*
« Кракова	2 31*, 5 50*, 8 45, 1 30, 5 25, 8 40, 9 30*
« Підволочиск	7 20, 11 45, 2 20, 5 50, 10 30*
« Лавочного	7 29, 11 50, 10 50*
« Рави рускої	7 50, 4 50
« Станіславава	8 05
« Самбора	8 15, 1 50, 9 20*
« Яворова	8 18, 4 37
« Коломиї	10 05
« Ряшева	10 35

На Підзамче.

« Підволочиск 7 05, 11 30, 2 08, 5 35, 10 16*

Зі Львова з головного двірця відходять:

До Кракова	12 45*, 1 —*, 8 35, 2 45, 6 35*, 8 25, 10 05*
« Іцкан	2 51*, 6 15, 9 20, 2 40, 10 40*
« Підволочиск	6 20, 10 55, 2 21, 6 15*, 9 50*,
« Яворова	6 55, 6 —*
« Лавочного	7 30, 2 30, 6 25*
« Самбора	8 55, 4 15, 10 51
« Станіславава	9 10*
« Белзця	10 45
« Ряшева	4 05
« Коломиї	3 0
« Рави рускої	7 25*, 11 35*
« Стрия	11 10*

З Підзамча:

« Підволочиск 6 32, 11 07, 2 32, 6 27*, 10 02*.

Примітка. Поїзди поспішні друковані є черенками товстими; поїзди нічні є зазначені звяздкою. Пора нічна числить ся від 6. год. вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як також білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через цїлий єнь в міскім бюрі п. к. державних залізниць, пасаж Гавсмана ч. 9.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

купує і продає

всякі

папери цінні

і **МОНЕТИ**

по найдешевшім курсі деннім не числячи ніякої провізії.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 15. жовтня 1906.

Нова сензацийна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представленє В неділі і сьвята 2 представленя о 4. год. по пол. о 8. год. вечером. Шо п'ятниці High-Life представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвига ч. 9.